

3. Юрчук Л. М. Теоретико-методологічні засади та механізми державно-громадського управління регіональною системою освіти: монографія. Вінниця: ПП Балюк І.Б. 2012. 400 с.
4. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України від 21 травня 1997 року. № 280/97-ВР. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/280/97-вр>.
5. Vers les sociétés du savoir: rapport mondial de l'UNESCO. Paris: UNESCO 2004. VIII. 232 p
6. Дурман О.Л. Освітнє інформаційно-комунікаційне середовище: організаційний механізм формування: монографія / за наук. ред. проф. І. Лопушинського. Херсон: Вид-во ФОП Вишемирський В.С., 2019. 244 с.

УДК 334.021

Олексюк Вікторія

студентка кафедри економіки підприємства
Заклад вищої освіти міністерства фінансів України
«Державний податковий університет»
м.Ірпінь Україна

Науковий керівник: Ольга Марченко

доцент кафедри економіки підприємства
Заклад вищої освіти міністерства фінансів України
«Державний податковий університет»
м.Ірпінь Україна

Viktoria Oleksiuk

student of the department of enterprise economics
Higher education institution of the Ministry of Finance of Ukraine
State Tax University
Irpen, Ukraine

Supervisor: Olga Marchenko

Associate Professor of Enterprise Economics
Higher education institution of the Ministry of Finance of Ukraine
State Tax University
Irpen, Ukraine

**ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ГАРМОНІЗАЦІЇ
ЦИФРОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ
PROBLEMS AND PROSPECTS OF HARMONIZATION
DIGITAL MARKET OF UKRAINE**

Дослідження проблем та перспектив розвитку цифрової економіки в Україні є досить актуальним, адже нині відбувається рішучий перехід від сировинної економіки до високотехнологічного виробництва. Разом із тим цифровізація орієнтується на міжнародне, європейське та регіональне співробітництво з метою інтеграції України до ЄС, виходу на європейський і світовий ринок [1,с.58].

Поняття «цифрова економіка» безліч науковців трактують по-різному, тому що одним терміном цю сферу охарактеризувати не можна. Найбільш точними будуть такі визначення:

Цифрова економіка – глобальна мережа економічних і соціальних заходів, які реалізуються через такі платформи, як Інтернет, а також мобільні й сенсорні мережі.

Цифрова економіка - це економіка постіндустріального суспільства, яка характеризується великою кількістю як нових технологічних засобів, які активно використовуються підприємствами для продуктів та послуг, так і появою цифрових каналів комунікацій і переосмисленням підходів до використання інформації [2, с. 119].

В нашу епоху цифровий розвиток кожної країни відзначається на її соціальному і економічному аспекті. Інформаційна сфера держави спрямована на розвиток суспільства, запровадження інноваційних технологій, таким чином суттєво впливає на інші сфери, конкурентоспроможність на міжнародній арені, якість життя громадян.

На сьогодні в Україні ще не розпочато дискурс з приводу розробки національної стратегії з розвитку цифрових навичок і створення національної коаліції за цифрові навички і цифрові робочі місця.

Із введенням цифрової економіки в нашу країну, ми зможемо покращити: [2, с.119]

- максимальну автоматизацію бізнес-процесів суб'єктів підприємництва;
- широке застосування ІКТ та мережі Інтернет в економічних процесах та посилення їх ролі в житті суспільства;
- використання електронного документообігу;
- наявність навиків володіння сучасними технологіями в учасників цифрових економічних відносин;
- зростання валового внутрішнього продукту за рахунок цифровізації економіки та збільшення частки цифрової економіки в ВВП;
- доступ до світових інформаційних ресурсів і задоволення їхніх потреб в інформаційних продуктах і послугах;

До переваг цифрової економіки можна також віднести нижчі ціни на товари, їх доступність та широку різноманітність, економію часу та людських ресурсів як робочої сили і водночас практично «нескінченність» товарів в електронному вигляді [3, с.10].

Не дивлячись на всю користь цифрової економіки, існують також проблеми та перешкоди на шляху впровадження її в Україну. Найвагомішою дилемою є : не досить розвинена інфраструктура, низька технологічна освіченість, труднощі з доступністю для суспільства. Також у нашій країні застаріла техніка в державних організаціях, що теж не дає змоги цифровій економіці розвиватися з більшою потужністю.

В Україні не існує бачення та жодної державної ініціативи, програми, стратегічного документа, спрямованих на створення комплексної національної системи розвитку цифрової грамотності. Також на державному рівні відсутні інструменти моніторингу та оцінки цифрових навичок і компетенцій. Через це важко визначити вектор і конкретні дії щодо розвитку сфери цифрових навичок і компетенцій в Україні на найближчу перспективу [3,с.10].

Крім того, до перешкод розвитку можна віднести відсутність стандартизації як цілих цифрових систем, так і у використанні «Інтернету речей», які змогли б гарантувати інформаційну безпеку як на індивідуальному рівні, так і на рівні надання інформаційних послуг державою [1,с.58].

Проаналізувавши всю ситуацію, ми можемо зробити висновок, що необхідно якнайшвидше створити всі необхідні умови для запровадження цифрової економіки в нашу країну. При цьому постійно вдосконалюються технології й об'єднують в глобальну мережу, інтегрувати в різні сфери життя суспільства і змінювати економіку.

Перелік використаних джерел

1. Жекало Г.І. Цифрова економіка України: проблеми та перспективи розвитку. Науковий вісник Ужгородського національного університету. 2019. № 26. С. 56-60
2. Матвейчук Л. О. Цифрова економіка: теоретичні аспекти. Вісник Запорізького національного університету Економічні науки. 2018. №4. С.116-127
3. Ночвай В., Корявець М., Приходько О., Олексюк Л. Аналітичний звіт «Проблеми та перспективи гармонізації цифрового ринку України з ринками ЄС та країн СхП» 2018. С. 1-16